

Številka: 521-45/2014-11/622
Datum: 27. 1. 2015

Agencija za energijo izdaja na podlagi 413. člena Energetskega zakona (Uradni list RS, št. 17/14; v nadaljevanju EZ-1) na zahtevo uporabnika, za odločanja v sporu, ki izvira iz preveč zaračunane elektrike, naslednjo

ODLOČBO

1. Zahteva stranke, z dne 10. 9. 2014, se v delu, ki se nanaša na preveč zaračunano omrežnino, **zavrne**.
2. V postopku izdaje te odločbe posebni stroški niso nastali.

SKLEP

1. Zahteva stranke se v delu, ki se nanaša na preveč zaračunano elektriko, **zavrže**.
2. V postopku izdaje tega sklepa posebni stroški niso nastali.

Obrazložitev:

Agencija za energijo (v nadaljevanju organ) je dne 11. 9. 2014 prejela zahtevo za odločanje v sporu z distribucijskim operaterjem, družbo SODO sistemski operater distribucijskega omrežja z električno energijo (v nadaljevanju SODO), glede preveč zaračunane elektrike.

V zahtevi za odločanje je uporabnik omrežja (v nadaljevanju stranka) navedel, da vloga zahtevka za vračilo preveč zaračunane elektrike. Leta 2012 naj bi opazil, da so bili zaradi napake družbe, kot pooblaščenca za izvajanje nalog SODO od priključitve stanovanjske hiše na omrežje, od leta 1998, priključeni kot poslovni odjem in ne kot gospodinjiski odjem. Pri priključitvi je bilo delavcu na vpogled predložen projekt elektroinstalacij, kateremu je bilo pripeto tudi Soglasje za priključitev št..... Stranka tudi zavrača trditve SODO, da je bila priključitev izvedena na podlagi Gradbenega soglasja št., saj je bilo to soglasje namenjeno priključitvi družbe, ki je gradila hišo in jo decembra predala stranki ter trditve SODO, da naj bi bili dvakrat pozvani, da si uredijo priključek. Stranka zahteva odobritev poročila preveč plačane elektrike za celotno obdobje od priključitve naprej.

Po prejemu zahteve je organ najprej preizkusil, ali je vloga dovoljena in vložena pravočasno. Organ ugotavlja, da je stranka z dopisom SODO z dne 24. 6. 2014 zahtevala odpravo nepravilnosti pri SODO, na katerega je SODO odgovoril z dopisom

št. z dne 11. 8. 2014, ki ga je stranka prejela po redni pošti dne 3. 9. 2014. Organ je tako ugotovil, da je stranka vložila zahtevo za odločanje v sporu pri tukajšnjemu organu v roku iz drugega odstavka 415. člena EZ-1.

Organ je v obravnavani zadevi skladno z določbami Zakona o splošnem upravnem postopku (Uradni list RS, št. 24/06 – uradno prečiščeno besedilo, 106/06–ZUS-1, 126/07, 65/08, 8/10 in 82/13; v nadaljevanju ZUP) SODO, kot nasprotno stranko v postopku, z dopisom št. z dne 19. 9. 2014 pozval, da se pisno izjasni o zahtevi uporabnika ter o vseh dejstvih in okoliščinah ter za svoje navedbe priloži dokaze.

SODO je z dopisom št. z dne 30. 9. 2014 podal svoje stališče v obravnavani zadevi, iz katerega je povzeti, da je bilo Soglasje za priključitev št. z dne 16. 7. 1997 izdano za potrebe pridobivanja Gradbenega dovoljenja št. z dne 24. 10. 1997. SODO na osnovi razpoložljive dokumentacije ugotavlja, da uporabnik v zvezi z izdanim Soglasjem za priključitev št. ni opravil vseh aktivnosti in obveznosti, saj v okviru tega ni izpolni vseh tehničnih pogojev iz navedenega soglasja in iz tega razloga Soglasje za priključitev št. ni bilo realizirano. Zaradi tega je bila priključitev stranke na naslovu s strani družbe izvedena izključno na osnovi izdanega Gradbenega soglasja št., za katero je bila dne 28. 12. 1998 izvedena prijava ter izvršen priklop na distribucijsko omrežje. Skladno z izdanim Gradbenim soglasjem št. je bilo strankino merilno mesto ves čas gradnje, glede na način porabe električne energije, razvrščeno v skupino končnih odjemalcev ostali odjem oziroma ostali režimi obratovanja. SODO zatrjuje, da stranka ni izpolnila svojih obveznosti, ko bi na podlagi 14. člena veljavnih Splošnih pogojev za dobavo in odjem električne energije iz distribucijskega omrežja (Uradni list RS, št. 126/07, 37/11 – Odl. US, 17/14 – EZ-1) morala po zaključku gradnje javiti spremembo na merilnem mestu in predložiti ustrezna dokazila, saj izdano gradbeno soglasje po izvedbi priključitve velja le do, s strani uporabnika sporočene spremembe in predloženih dokumentov, stranka pa tega ni storila. Iz dokumentacije naj bi bilo razvidno, da je stranka zaznala napačno uvrstitev v skupino končnih odjemalcev v letu 2012 v postopku zamenjave dobavitelja. Tako se s podpisom Pogodbe o dostopu do omrežja z dne 9. 7. 2012 za odjemno skupino »gospodinjski odjem«, od tega datuma dalje stranki vsa porabljena električna energija obračunava za odjemno skupino »gospodinjski odjem«. Uporabnik naj bi bil v letu 2005 z dopisom št. in leta 2007 z dopisom št. obveščen, da je njegovo merilno mesto priklopljeno za določen čas ter pozvan, da si uredi priključitev za nedoločen čas ter spremembo odjemne skupine na »gospodinjski odjem«. SODO še pojasnjuje, da ker Soglasje za priključitev št. s strankine strani ni bilo realizirano, je z rokom veljavnosti petih let od datuma izdaje tudi poteklo. SODO še dodaja, da je strankina terjatev za vračilo preveč zaračunane elektrike za obdobje od leta 1998 do sedaj zastarala v 5 letih od dneva veljavnosti soglasja za priključitev zaradi nerealiziranega soglasja za priključitev na elektroenergetsko omrežje.

Organ je v nadaljevanju postopka na podlagi 102. in 154. člena ZUP dne 28. 10. 2014 razpisal narok za ustno obravnavo, ki so se ga udeležili stranka, g. in predstavniki nasprotne stranke, pooblaščenci SODO,

Na ustni obravnavi so predstavniki SODO pojasnili, da priključitev na podlagi Soglasja za priključitev št. ni bila mogoča, saj stranka ni predložila izjave izvajalca instalacijskih del o izpolnjevanju pogojev o tehničnih normativih za nizkonapetostne električne instalacije. Meritve so bile izvedene šele leta 1999, kar izhaja tudi iz k vlogi predloženega zapisnika št. z dne 29. 11. 1999 o merjenju izolacijske upornosti in

Izjave izvajalca elektroinstalacijskih in montažnih del pri gradnji objekta z dne 22. 11. 1999. SODO se je skliceval na prijavo z dne 28. 12. 1998, ki jo je stranka tudi podpisala in na podlagi katere je bila priključitev izvedena na podlagi Gradbenega soglasja št., ter na dejstvo, da stranka v času priključitve ni razpolagala z uporabnim dovoljenjem, ki je bilo izdano kasneje, 15. 9. 2000, oziroma v času priključitve niso bile izvedene zahtevane meritve iz soglasja za priključitev. Stranka je pojasnila, da je pred vselitvijo družbo zaprosila za priključitev hiše na omrežje ter predložila vso zahtevano dokumentacijo, med katero je bilo tudi Soglasje za priključitev št. Pri priključitvi je stranka res podpisala obrazec poln številčk, ki ga je izpolnil zaposleni delavec in je bila prepričana, da gre za dokončni priklop gospodinjanskega odjema, prav tako pa je nihče ni opozoril, da bi morala predložiti še kakšne dokumente. K prijavi je bilo tudi priloženo Soglasje za priključitev št. in ne Gradbeno soglasje št. Sama je vseeno kasneje pridobila tudi uporabno dovoljenje, kar pa za tisti čas ni bila ustaljena praksa in ni bilo povezano s samo priključitvijo na omrežje. Šele leta 2012 je pri menjavi dobavitelja ugotovila, da ni uvrščena v gospodinjanski odjem in takoj zahtevala ustrežno uskladitev.

Na vprašanje, zakaj se ni izvedel odklop po preteku veljavnega soglasja je SODO pojasnil, da se v tistem času ni spremljala ročnost veljavnosti gradbenih soglasij oziroma priključitve začasnih objektov in gradbišč, da se je ustrezna zakonodaja sprejela šele leta 2002 in da je stranka redno plačevala vse izdane račune ter do leta 2012 računom ni ugovarjala. Po navedbah SODO naj bi leta 2005 in 2007 predhodnica družbe stranki posredovala dopise, za katere stranka trdi, da jih nikoli ni prejela, v njih pa naj bi bilo pojasnilo, da je potrebno urediti veljavno soglasje ter predložiti zahtevane dokumente.

Organ je stranko in SODO pozval k poravnavi, vendar do izdaje odločbe do poravnave ni prišlo.

Ker je bilo potrebno razjasniti vsa dejstva v postopku je organ SODO z dopisom št. z dne 17. 11. 2014 pozval, da organu predloži še veljavno pogodbo o dostopu, sklenjeno leta 2012, pisno pojasnilo glede ureditve soglasja za priključitev stranke in vzorce računa za vsako leto, ki so se izdajali stranki od leta 1998 do 2011. SODO je z dopisom št. z dne 24. 11. 2014 posredoval zahtevana dokazila ter pojasnilo, da je stranka trenutno priključena na omrežje na osnovi Soglasja za priključitev št. Prejeto je organ posredoval stranki z dopisom št. dne 28. 11. 2014. Na dopis je stranka odgovorila z elektronsko pošto dne 1. 12. 2014, da so s strani SODO posredovani dokumenti (pogodba o dostopu ter prepisi obračunov) pravilni.

Organ je v obravnavani zadevi preučil zahtevo in vse navedbe stranke, vse navedbe SODO in predložena dokazila, s katerimi sta stranki v ugotovitvenem postopku dokazovali dejstva. Na podlagi dejanskega stanja, ugotovljenega v posebnem ugotovitvenem postopku in dokazov, na katerega je le to oprto, organ ugotavlja, da je stranka ob priključitvi stanovanjske hiše na omrežje imela veljavno Soglasje za priključitev št. za gospodinjanski odjem z veljavnostjo 5 let iz katerega izhaja, da mora uporabnik pred priključitvijo predložiti gradbeno dovoljenje, veljavno elektroenergetsko soglasje in prijavno polo z vrisano instalacijo. Stranka je bila priključena na omrežje leta 1998 na podlagi Gradbenega soglasja št. za gradbišče, katerega izvornik ali fotokopija ne obstaja več. Iz določb, s strani SODO predloženega primerljivega vzorca soglasja, pod točko IV. Ostali pogoji, nedvomno izhaja, da Elektroenergetsko soglasje GS, ki se je izdajalo leta 1998, ne velja za priključitev objekta, ki se gradi in da je za priklop objekta potrebno pridobiti posebno soglasje. V postopku je bila organu predložena tudi s strani stranke podpisana Prijava

za priključitev z dne 28. 12. 1998 iz katere izhaja, da je bila stranka priključena na podlagi Gradbenega soglasja št.

SODO je stranki od priključitve leta 1998 do leta 2012 izstavljal račune v skladu s soglasjem, na podlagi katerega je bila izvedena priključitev, torej Gradbenega soglasja št. za tarifno skupino »Ostali odjem« do leta 2004 in »NN–brez merjene moči« od leta 2005 do leta 2012. Računi so bili tako izstavljeni na podlagi veljavnega pravnega naslova, ki ga je bilo mogoče izpodbijati z rednimi in izrednimi pravnimi sredstvi v zakonsko določenih rokih. Stranka po priključitvi leta 1998 ni uveljavljala rednih ali izrednih pravnih sredstev, s katerimi bi ugovarjala pravni podlagi za priključitev. V letu 2012 pa je stranka pri SODO podala zahtevo za spremembo skupine končnih odjemalcev na »gospodinjski odjem«. Na podlagi te zahteve se stranki od podpisa pogodbe o dostopu, dne 9. 7. 2012, omrežnina za porabljeno energijo obračunava za odjemno skupino »gospodinjski odjem«.

Ker stranka v zakonitih rokih ni izpodbijala soglasja na podlagi katerega je bila izvedena priključitev z rednim ali izrednim pravnim sredstvom, ni pravne podlage za ugoditev zahtevku za povračilo preveč zaračunane omrežnine, zato je organ odločil, kot izhaja iz prve točke izreka te odločbe.

V postopku izdaje te odločbe niso nastali posebni stroški, zato je odločeno, kot izhaja iz druge točke izreka te odločbe.

Stranka je v svojem zahtevku zahtevala vračilo preveč zaračunane elektrike. Agencija je v skladu z EZ-1 med drugim pristojna za odločanje v sporih iz razmerij med uporabniki sistema elektrike in distribucijskim operaterjem v zvezi z obračunavanjem zneskov za uporabo sistema. Pritožbe gospodinjskih odjemalcev iz razmerij med uporabniki in dobavitelji elektrike v zvezi z dobavo elektrike obravnava dobavitelj elektrike na način, da v skladu z določbo 175. člena EZ-1 zagotovi pregleden, enostaven in brezplačen postopek za obravnavo pritožb odjemalcev. Iz navedenih razlogov je organ zahtevku stranke v delu, ki se nanaša na preveč zaračunano elektriko zavrgel, kot izhaja iz prve točke izreka tega sklepa.

V postopku izdaje tega sklepa niso nastali posebni stroški, zato je odločeno, kot izhaja iz druge točke izreka tega sklepa.

Ta odločba in sklep sta takse prosta skladno z drugim odstavkom 2. člena Zakona o upravnih taksah (Uradni list RS, št. 106/10 – uradno prečiščeno besedilo).

POUK O PRAVNEM SREDSTVU:

Zoper to odločbo in sklep je dopusten upravni spor, ki se sproži z vložitvijo tožbe v 30 dneh po prejemu te odločbe na Upravno sodišče Republike Slovenije, Fajfarjeva 33, 1000 Ljubljana. V upravnem sporu je na podlagi Zakona o sodnih taksah (Uradni list RS, št. 37/08) ob vložitvi tožbe potrebno plačati sodno takso in sicer po tarifni številki 6111 v znesku 148 evrov. Taksa se plača na transakcijski račun sodišča, št. 01100-8450088976.